

3e!

ДЕПУТАТ

СЛУГА НАРОДУ

ОКРУГ №223

ГА 3e! ТА

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ, ЛИПЕНЬ 2019

Разом до перемоги!

Президентські вибори викликали в країні колосальне перезавантаження, яке поки що торкнулося лише невеличкої частини владної вертикалі. Парламентські вибори можуть бути навіть важливішими за президентські. Саме Верховна Рада формує більшість, яка визначає уряд, домовляється про фігуру прем'єр-міністра, спікера Верховної Ради, нарешті голосує за Закон про державний бюджет.

Час увести до Верховної Ради нові обличчя, молодих професіоналів, які знають, як працювати, а не красти, не були задіяні в старій владі і готові творити нову політику України.

Київ йде на вибори зі своєю єдиною командою партії «Слуга народу». Людмила Буймістер — наш кандидат по 223 округу.

223 округ і Шевченківський район в нашій київській компанії особливий. Він взагалі особливий — у Києві, в Україні, на карті ЮНЕСКО.

На Старокиївській горі княжив Кий та збудував тут першу фортецю — «містечко Кия». Тут розташовувалося старовинне місто князя Ярослава, тут же, в рамках нашого району, повністю помістилося місто князя Володимира. І тут саме в Шевченківському районі столиці на оглядовому майданчику на Старокиївській горі встановили камінь з викарбуваними давньослов'янською в'яззю словами Нестора Літописця «звідси руська земля стала бути».

Тут червоний корпус Київського університету, Оперний театр і Софія Київська. Не тільки практично всі п'ятизіркові готелі Києва, а й більше півтисячі різноманітних київських ресторанів.

У Шевченківському районі зібрано більшість всього українського — самого цікавого, комфортного, того, що працює.

Ця думка проста і зовсім не така нова, як монета в одну гривню — до району, куди приїжджають жити і витратити гроші мільйони туристів, де історично зібрано більшість пам'яток Києва, де живе дух країни, потрібен особливий підхід. Розвиток цього району має бути пріоритетним! Як наш народ свого часу звідси почав будувати такі самі, як у Візантії, церкви, і вони пішли далі по землі Київської Русі, так і ми сьогодні саме тут повинні почати будувати вітрину нової модернової країни — зрозумілу систему парковок, зручних доріг, сучасного енергоефективного освітлення вулиць, міського транспорту, що працює як годинник.

Так, туристичний потенціал району — це не лише пам'ятники архітектури, а й транспорт — найзручніший, новий, найсучасніший. Якщо наш район — це обличчя всієї України, то він повинен отримувати пріоритетний розвиток, першим впроваджувати і демонструвати всій країні роботу кращих світових практик життя і функціонування сучасного міста.

По-іншому бути не повинно і по-іншому не буде!

Один Шевченківський район Києва збирає 6,5 мільярдів гривень податкових надходжень. Ці шалені гроші — плід роботи сотень тисяч людей, які мають право на роботу, зручне місце життя, працюючу комунальну систему, пристойні вулиці, двори, парки.

У нас дуже непоганий, хоч і не дуже доглянутий район. У Шевченківському районі «стала бути» не тільки вся «руська земля», а й окремі Нивки, Сирець, Лук'янівка. У нас тут поки немає великих кам'яних джунглів хаотичної багатоповерхової забудови, у нас ще збережені старі норми наявності шкіл, садочків, палаців культури. Ще живі наші парки, сквери, бульвари.

Нам є що зберігати і є за що боротися.

Давайте працювати над усім цим разом!

Важлива Люда

Людмила Буймістер:

«ГОЛОВНИЙ АКТИВ У ТАКИХ, ЯК Я — РЕПУТАЦІЯ!»

«Люди важливі» — ці слова залишаються просто чимось політичним гаслом доти, доки ти не знайомишся з якоюсь дуже важливою Людою. Наприклад, Людмилою Буймістер — киянкою, чарівною жінкою, щасливою мамою двох дітей, юристом, економістом, топ-менеджером з 10-річним міжнародним досвідом, кандидатом в депутати по 223 округу... І все це разом.

Вона така геть нетипова жіночка — народилася в родині українських дипломатів в Москві, закінчила школу в Румунії, здобувала освіту у Англії, Росії та Нідерландах, попрацювала в Україні, Польщі та Угорщині...

А ось дітей виховує в Києві, її молодшій донечці всього два роки, старшої — чотирнадцять. І хоч компанії з якими вона мала справу по бізнесу, входило багато чого — від київського готелю Hyatt до мережі київських кінотеатрів, найбільше її хвилює стан київських шкіл та садочків.

Ми розмовляли про все це в центрі Шевченківського району, навпроти Червоного корпусу Київського університету, просто у парку поруч з дідами за шахами.

«Розумієш, я коли першу народжувала, зовсім молода ще тоді була, не встигла усвідомити все в повній мірі, та й дуже мама моя допомагала, — розповідає Людмила. — Плюс тоді тільки починала кар'єру будувати, а зараз із молодшою донькою — тут вже я була дорослою успішною людиною. І в такому стані, коли народжується дитина, це одразу все змінює! Починаються питання: «А що вона буде робити далі? В яку школу ходитиме? Ось вона виросте і де вона буде вчитись?»

А я ї поки що в садок не можу віддати. Система освіти зараз — послуга. Але вона настільки низькоякісна, що виникає питання: «За що ми платимо податки?» Це все зовсім не зрозуміло!»

— А коли ти зрозуміла, що хочеш піти у парламент?

— Якщо відверто, то дуже недавно. Раніше в мене просто не було надії, що чим можна щось змінити. Ми дивилися на все, що відбувалось в нашому парламенті, всі ці мордобойі, всі ці блокування трибун, незрозумілі щоденні підкилимові ігри з постановкою питань на порядок денний, торгівля місцями, голосами — це було просто смішно...

Але останні президентські вибори дуже чітко показали, що суспільству настільки набридло це терпіти, що воно просто перевернуло дошку! По суті, український народ перевернув систему! І зараз її треба стабілізувати у тому статусі, в якому народ висловив свою думку на президентських виборах. Треба ситуацію зафіксувати і рухатись далі.

(Закінчення на стор. 2-3)

Важлива Люда

(Закінчення. Початок на стор.1)

Думаю, що у найближчі п'ять років зміниться доля дуже багатьох політиків. Хтось буде злітати, хтось — падати, хтось — помилятися і всі однозначно вчитимуться. Головне — в мене є надія, що не буде такого відвертого хабарництва та розкрадання України. Таким людям, як я, воно непотрібне! Ми достатньо успішні, і найголовніший актив менеджера — репутація. Для професіонала — це найвища цінність. Коли її втрачаєш — втрачаєш все: кар'єру, гроші, бізнес... Тому такі люди, як я, просто не будуть в цю систему корупції інтегруватися.

Я мрію, щоб ми працювали, як на Заході. Коли у кожного є свої інтереси, бачення розвитку бізнесу, але всі інтелігентно, цивілізовано домовляються. Коли розвивається щось велике, то кожен елемент з цього великого — теж розвивається. Коли розвивається енергетика — розвивається будівництво, сервіс, готельний бізнес, інфраструктура, створюються робочі місця, люди стають багатшими. Все пов'язане одне з одним, вся система!

А ми звикли так: грошей у людей стає менше — треба дати їм грошей з державного бюджету, правда, тут менше грошей залишилось на розвиток економіки, і у людей знову стає ще менше грошей. Замкнене коло! І ми, як білки в тому колесі, намагаємось кудись рухатись.

РОСІЯ

— Я знаю, що окрім Лондонської бізнес-школи та датського університету TU Delft ти вчилася у Москві в кузні радянської дипломатії — у «МГИМО».

— Я вчилася у Москві в дев'яностих, в 17 років попала в «президентський набір», свого часу Єльцин зробив там квоту для України — п'ять місць. Зазвичай туди потрапляли діти дипломатів, які працювали в Росії в посольстві. Але коли я поступала, вперше, нажалі, вже покійний Антон Бутейко переконав МЗС, що все треба робити чесно, за конкурсом, щоб усі українські діти мали шанс поступити, і я отримала шанс. Я у той час жила з батьками за кордоном, у Румунії, але вчитися мені довелося у російській школі при посольстві, і хоча в мене жодної четвірки не було, золоту медаль мені не видали зі словами, що Міністерство освіти Російської федерації не видає медалі українським громадянам. Зараз смішно, а тоді...

В «МГИМО» я вивчала міжнародне публічне право, дипломна робота: «Делімітація морських кордонів між Україною та Росією у Чорному морі та Керченській протоці». Мене ледь не виключили з інституту за це, декан за мною бігав: «Людочко, я тебе благаю, зміни тему! Тобі лише два місяці залишилось, ми тобі самі диплом напишемо! Тебе «завалять» на іспиті!» Але ж захистилася!

Я порівнювала різну практику міжнародного суду ООН з морських спорів з Конвенцією з морського права. В принципі, це і була позиція України, я потрапила на практику до відділу державного кордону МЗС України перед написанням диплому, були потрібні матеріали для нього. Я тоді зрозуміла, що МЗС випишував свою позицію з дуже обмеженими посиланнями на практику міжнародного суду, що для мене було дуже дивно, тому що російська позиція була вкрай огульна, прикривалася жонгливанням «загальними принципами». Коли їм треба, то принцип територіальної цілісності — «До нас в Чечню не лізьте!» А коли вигідно — самовизначення нації. Політика подвійних стандартів, вони її тулять усюди, і з кордонами в них така сама позиція була. А в нас юридично була дуже гарно обґрунтована позиція, з якою можна було йти до суду.

Зараз змінилося все! Зараз ми можемо подаватися до суду, але не з тими аргументами. Мотивувальна частина, звичайно, буде ґрунтуватися на морському праві, але тут ширше коло питань буде підійматись. Питання територіальної цілісності України як такої.

— Історія з захопленням наших моряків. Чи можуть росіяни ігнорувати наказ міжнародного морського трибуналу?

— Якщо вони не хочуть отримати більше санкцій, то не можуть. Тому що така поведінка на міжнародній арені, невиконання рішень міжнародних судів, — дуже чіткий сигнал. Це, може, зрозуміла позиція, виходячи з того, що росіяни роблять на політичній арені, але, на мій погляд, це дуже короткострокова стратегія. Тому що світ спочатку буде висловлювати своє глибоке занепокоєння, але все це — до певного часу. Коли дійде до точки кипіння, санкції підтягнуться відразу. Я думаю, що міжнародні партнери України зараз вичікують гарного моменту, коли Росія буде слабшою, а Україна стратегічно сильнішою. Тому що на тлі нашої внутрішньої кризи неможливо проводити жорстку зовнішню політику. Нам спочатку потрібно стабілізувати внутрішню ситуацію, а потім заявляти свою гучну позицію на міжнародній арені.

Я мрію, щоб ми працювали, як на Заході. Коли у кожного є свої інтереси, бачення розвитку бізнесу, але всі інтелігентно, цивілізовано домовляються.

— Багато тобі дала Москва?

— Ганна Політковська була подругою моїх батьків, вони товаришували з іншими журналістами «Нової газети». Я добре розумію, що таке сучасна Росія.

ПОЛЬЩА

У 29 років Людмила Буймістер ледь не зруйнувала ідею Великої Польщі. Наші сусіди — вони дуже особливі і дуже гонорові. «Гданська корабельня» — це основа сучасного міфу Польщі, місце, де народилася славнозвісна профспілка «Солідарність», підприємство, де звичайним електриком працював Лех Валенса. Велика Польща не може жити без своїх шахт — і за лобіювання місцевих вугільників тут прийняті такі норми установки вітряних електростанцій поруч з населеними пунктами, що поставити їх в Польщі зовсім ніде.

А ще Велика Польща не може бути великою без флоту і корабелен. І ось Люда Буймістер в свої 28 років стала Головою Наглядової Ради «Гданської корабельні» і зробила зі знаменитого підприємства одне з найбільших в Європі виробників веж для вітряків.

«У 2011 році була криза на суднобудівному ринку, а я стала головою наглядової ради у 2012-му, там ще працювало 2,5 тисячі осіб, пояснює Людмила. — Це був новий етап в моєму житті! Ми перебудували корабельню повністю!»

— Як це вдалося?

— Потрібно було диверсифікувати портфель замовлень, знайти інші ринки... Це була величезна програма за участю польської держави, Європейського союзу, ми отримали гранти від Єврокомісії і почали будувати. Ін-

вестиція ЄС була порядку \$50 мільйонів, тільки у корабельню. Плюс були інвестиції в інші напрямки. І на цю програму ми побудували завод, який виробляв 270 башт на рік, це дуже багато! Якщо поррахувати, що максимальна оншорна турбіна — це п'ять мегават, то, якщо помножити на 270, можна на рік встановлювати обладнання, що виробляє 1,5 тисячі гігават!

Почали активно працювати на експорт, тому що тоді поляки закрили свій ринок, не було жодного проекту з оншорних електростанцій, бо прийняли закон, яким заборонили будувати вітряки на відстані ближче за 70 кілометрів від житла. А це практично — вся територія країни. Ми були змушені повністю перелаштуватися на зовнішні ринки — на Німеччину багато нашої продукції йшло, до Скандинавії — 80% шведського ринку ми займали. Там дуже зручна логістика — через Балтику, були величезні перспективи. Але польська держава вирішила, що кораблі їм будувати важливіше. Два роки пройшло після націоналізації, чи як її назвали у Варшаві, «полонізації» корабельні — поки що кораблів там не будують. Держава — завжди не самий ефективний власник.

УКРАЇНА

— Які висновки для себе зробила?

— Ми розробляли проект з альтернативної енергетики для Польщі, рахували, який ефект це дасть для польської економіки, скільки це створить нових робочих місць, і я дуже чітко розумію, як це могло би спрацювати для України. Це величезна інвестиція! На цьому можна відновити всі наші суднобудівні заводи, які зараз просто поростають бур'яном!

Ну і якщо казати про наші з вами справи... Сумно читати, як розворовують «Антонов». Все дуже просто: що більше ми експортуємо машин, які виробляються в Україні, — то більше людей в Україні мають роботу та гідну зарплату. А єдині машини, які ми експортуємо — це літаки та турбіни. Тому будь-який уряд має робити все, щоб зберегти ці галузі в Україні. Звісно, «Антонов» може ще довго заробляти на сервісі своїх літаків та на вантажних перевезеннях. Але це шлях в нікуди.

Поки є хоч одна дитина, яка із захватом дивиться у небо та уявляє себе пілотом, літаки мають будуватися в Україні. Тому за розвиток «Антонова» треба боротися. І я над цим теж думаю.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ПЕРЕВЕРНУВ СИСТЕМУ! І ЗАРАЗ ЇЇ ТРЕБА СТАБІЛІЗУВАТИ У ТОМУ СТАТУСІ, В ЯКОМУ НАРОД ВИСЛОВИВ СВОЮ ДУМКУ НА ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРАХ. ТРЕБА СИТУАЦІЮ ЗАФІКСУВАТИ І РУХАТИСЬ ДАЛІ.

Поки є хоч одна дитина, яка із захватом дивиться у небо та уявляє себе пілотом, літаки мають будуватися в Україні

СЛУГА НАРОДУ

— Як люди стають кандидатами від «Слуги народу?»

— Не знаю, який був внутрішній процес погодження кандидатів, але я особисто почула про проект «Соціальний ліфт», як і більшість киян, — 27 травня. Я зайшла на сайт, там був розділ «Подати свою кандидатуру», зареєструвалась — була велика, вичерпна анкета. Плюс треба було зробити відеоролик — показати себе загалом — і написати коротку програму. У мене є дуже фахова кума, яка допомогла з відео, решту робила сама. 5 червня здала документи, 8-го — почула, що я кандидат від «Слуги народу»!

— Розумієш, що будеш робити у Верховній раді?

— Те, що я знаю та вмію — я ж юрист, менеджер. Роботи багато! Подивиться на що завгодно, на той самий житлово-комунальний кодекс, який, соромно сказати, в нас діє ще з радянських часів. Це вже архаїзм за формою, а не лише за змістом. Цим питанням в принципі ніхто не займався. Останні поправки робили у минулому році. Чого б не прийняти новий кодекс? Декомунізація в нас пройшла точно не в житлово-комунальній сфері.

— Які умови перед вами поставила партія Володимира Зеленського?

— Вони дуже прості! Не брати хабарів та підтримувати ініціативи президента, які на нашу думку покращать життя в країні. Те ж саме зняття депутатської недоторканості...

— Чому саме 223-й округ?

— Для мене Київ — дуже близьке до серця місто, завжди мріяла жити тут. А Шевченківський район — це серце мого міста! Самий центр! Звідси взагалі наша цивілізація почалася! Тут інститути, лікарні, державні установи, найбільше бізнесу. Думаю, що мені вдасться знайти з ним спільну мову та витягнути район у лідери розвитку. Шевченківський район у нас найбагатший — 6,5 мільярдів гривень надходжень до бюджету! Це більше бюджету більшості областей України! Куди ці гроші діваються? Все розвалене, ходити, їздити — неможливо! Вулиці роздбані, Шулявський міст упав... 6,5 мільярдів гривень!

— Ваша команда буде повертати вибори у райони Києва?

— Звісно так! Будемо наполягати, аби райони отримали не просто повноваження та вибори, а й щоб вони в першу чергу гроші отримали. Тому ще нести відповідальність без інструментів — неправильний підхід, кошти мають бути під контролем громади!

ДЛЯ МЕНЕ КИЇВ — ДУЖЕ БЛИЗЬКЕ ДО СЕРЦЯ МІСТО, ЗАВЖДИ МРІЯЛА ЖИТИ ТУТ. А ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ РАЙОН — ЦЕ СЕРЦЕ МОГО МІСТА! САМИЙ ЦЕНТР! ЗВІДСИ ВЗАГАЛІ НАША ЦИВІЛІЗАЦІЯ ПОЧАЛАСЯ!

МИ РАДИ ПОВІДОМИТИ ПРО ВІДКРИТТЯ ОФІСУ КАНДИДАТА В НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ В ОДНОМАНДАТНОМУ ВИБОРЧОМУ ОКРУЗІ № 223 БУЙМІСТЕР ЛЮДМИЛИ АНАТОЛІЇВНИ

на 4 поверсі Бізнес-центру «КОНЦЕПТ», що знаходиться за адресою: Україна, м. Київ, вулиця Багговутівська, буд. № 17-21

МИ ПРАЦЮЄМО: З 05 ЛИПНЯ 2019 РОКУ ПО 19 ЛИПНЯ 2019 РОКУ, ЩОДНЯ З 09-00 ДО 19-00, БЕЗ ВИХІДНИХ.

Підпишіться на офіційну сторінку кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому ОКРУЗІ № 223 Буймістер Людмила Анатоліївна в Facebook, Instagram, та сайті <https://223.sluganarodu.ua>
sluganarodu.buimister.223@gmail.com
+38 068 841 10 20

Раді запросити кожного, хто бажає приєднатись до агітаційної діяльності в статусі волонтера або спостерігача.

В нашому офісі буде доступна інформація щодо передвиборної кампанії кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Буймістер Людмили Анатоліївни, а саме можна ознайомитися та отримати передвиборчу програму кандидата у депутати; дізнатися про факти та події, пов'язані з проведенням позачергових парламентських виборів 21 липня 2019 року.

Будуть організовані зустрічі кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Буймістер Людмили Анатоліївни з виборцями територіального округу № 223, проведенні прес-конференцій та бесіди стосовно передвиборчої програми кандидата.

Ви маєте можливість отримати політичну рекламу, нарисі, інші публікації та повідомлення щодо кандидата в народні депутати України. Отримати виборчі листівки, плакати та інші друковані агітаційні матеріали чи друковані видання, в яких розмішені матеріали передвиборної агітації (газети, інші товари з використанням прізвища чи зображення (портрету) кандидата).

А також отримати консультацію щодо роз'яснення ваших виборчих прав.

Як примусити ЖЕК працювати

Верховна Рада і навіть ваші минулий і майбутній депутати не вирішують питання труб, дахів і сміття у дворах. Але щось же треба робити?! Як дістати ЖЕК — наша ґрунтовна, трохи нудна, але дуже потрібна інструкція.

Жителі багатоквартирних будинків щодня стикаються з проблемою якості комунальних послуг, а точніше — їхньою повною відсутністю або невідповідною якістю. Часто-густо споживачі самі «не заморочуються» з ЖЕКами і вирішують проблему самостійно. Це пасивна позиція, яка підсилює існуючу проблему. Тому треба вчитись відстоювати свої права у відносинах з підприємствами, які надають комунальні послуги.

Перше, що слід пам'ятати — незважаючи на своє розміття, залежно від форми власності та типу господарювання (ЖЕК, ЖЕО, ЖБК, УК, ТОВ, ДЖКП, ЖРЕД, ЖКВ тощо), житлово-експлуатуючі підприємства діють на підставі та в межах, визначених нормативно-правовими актами України.

Це, насамперед, Закон України «Про житлово-комунальні послуги». Тому треба вивчити «матчастину», радять експерти www.i-law.kiev.ua

Маємо право на:

- **СВОЄЧАСНО НА НАЛЕЖНОМУ РІВНІ ОТРИМУВАТИ** житлово-комунальні послуги (їхня якість регулюється законодавством та умовами підписаного між постачальником і клієнтом договору);
- **РОЗРАХОВУВАТИ НА ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ**, що були заподіяні, зокрема щодо наших меблів, іншого майна, приміщення; якщо була заподіяна шкода здоров'ю та життю людини в результаті неякісних послуг або ненадання їх;
- **ПРЕТЕНДУВАТИ НА ЗМЕНШЕННЯ ПЛАТИ** за опалення та інші надані не в повному обсязі послуги або послуги, якість яких не відповідає виголошеній;
- **ПЕРЕВІРИТИ І ЯКІСТЬ, І ОБСЯГ** наданих комунальних послуг (для цього потрібно знати встановлений Кабінетом міністрів України порядок).

Комунальники зобов'язані надати:

- **СВОЄЧАСНЕ ЯКІСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ** клієнтів житлово-комунальними послугами (згідно законів і договору);
- **УТРИМАННЯ ВНУТРІШНЬОБУДИНКОВИХ МЕРЕЖ** в належному технічному стані, обслуговування та ремонт;
- **СВОЄЧАСНЕ ПРОВЕДЕННЯ РОБІТ З ПІДГОТОВКИ БУДИНКУ** та всіх його комунікацій до роботи в осінньо-зимовий період;
- **РОЗГЛЯД ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН** (заявлений, претензій, скарг);
- **ПЕРЕРАХУНКИ ПЛАТИ ЗА ПОСЛУГИ**, якщо вони не були надані або їхня якість не відповідає потрібним параметрам;
- **ПРОВЕДЕННЯ РОБІТ З УСУНЕННЯ АВАРІЙ**, неполадок, як виникли з вини комунальників.

Так із чого треба починати, аби отримати за свої гроші відповідні послуги?

Укласти договір

Закон України «Про комунальні послуги» визначає, що послуги надаються на підставі договору. Це саме той документ, який надасть можливість пред'являти претензії за ненадання або неякісно надані послуги, вимагати відшкодування або перерахунку вартості послуг.

Якщо договору у вас досі немає, ви подаєте заяву на ім'я начальника організації, яка надає комунальні послуги. У ній ви просите підготувати та укласти з вами договір на надання житлово-комунальних послуг на основі типового договору, а також надати інформацію про пе-

релік послуг, їхню вартість та споживчі властивості, режимі надання, структуру цін і тарифів тощо. При цьому ви посилаєтесь на ст.21 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», згідно з якою ЖЕК зобов'язаний укласти з вами такий договір і надати зазначену інформацію. І вказуєте, що у разі відмови ЖЕКу ви на підставі п.6 ст.26 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», ст.907 Цивільного кодексу України, припиняєте платити за житлово-комунальні послуги.

Потрібно дуже уважно прочитати договір, наданий або надісланий ЖЕКом. Є випадки, коли посилаючись нібито на те, що це типовий договір, споживачі підписують його, погоджуючись на найневигодніші для них умови.

Форма типового договору затверджена постановою Кабінету Міністрів № 529 від 20 травня 2009 року. Ним встановлений типовий перелік послуг, порядок оплати, права та обов'язки сторін, відповідальність тощо. Але в ньому немає опису тієї конкретної ситуації, притаманної саме вашому будинку і саме вашій прибудинковій території.

Тому пам'ятайте, що сторони можуть прописати у договорі й інші додаткові умови, які не передбачені Постановою КМ № 529, якщо вони, звичайно, не суперечать чинному законодавству України, або навпаки, навіть були обумовлені іншими законами або нормативно-правовими актами.

Запам'ятайте!

Усі заяви оформлюються в двох примірниках. Перший подається до установи, другий — реєструється в канцелярії.

Якщо у вас не прийняли заяву або не хочуть поставити на вашому примірнику дату та підпис особи, яка його прийняла — відправте заяву рекомендованим листом із повідомленням. Таким чином у вас на руках залишиться другий примірник заяви і документ, який підтверджує, що ця заява була подана до відповідної установи, організації.

Якщо ж вона не надає їх або ви не задоволені їхньою якістю, наступний етап — це оформлення акта-претензії, в якому мають бути ретельно зафіксовані наявні порушення.

Оформлення акта-претензії

Для цього потрібно подати в ЖЕК відповідну заяву, в якій ви вказуєте, що згідно такого-то пункту вашого з ЖЕКом договору ЖЕК зобов'язався надати вам такі-то послуги, які були надані з порушеннями або взагалі не були надані. Наприклад, будинок не був підготовлений до зими, від чого в під'їзді тепер холодно. Або не прибирається прибудинкова територія.

Відповідно до ст.18 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», у разі порушення виконавцем умов договору, споживач має право викликати його представника для складання та підписання акта-претензії, а представник виконавця зобов'язаний з'явитися не пізніше терміну, зазначеного в договорі. І вказує-те, де і протягом якого терміну (як правило, двох днів), повинен з'явитися представник ЖЕКу. Заява має бути зареєстрована, у вас повинен залишитися доказ вашого звернення.

Зверніть увагу!

Звернення по телефону не завжди можна підтвердити. **Тому краще так подати заяву.**

У разі, якщо представники ЖЕКу у встановлений договором термін не прибули для складання акту-претензії, або якщо мешканці будинку за результатами розгляду заяви отримали від ЖЕКу тільки формальну відписку, вони можуть самостійно скласти такий акт. **Для цього достатньо, щоб його підписали три і більше споживачів.**

У цьому акті має бути зазначено, що відповідно до договору ЖЕК зобов'язався надати такі-то послуги, які надані не були.

Оформлений акт-претензія з письмовою вимогою споживача про перерахунок вартості наданих комунальних послуг або в компенсації завданих збитків передається в ЖЕК, який впродовж трьох робочих днів має ухвалити рішення щодо такої претензії.

Йдемо до суду

Після оформлення акта-претензії ви можете подати в ЖЕК заяву про порушення умов договору. Де вказуєте, що між вами і ЖЕКом був укладений договір від такого-то числа, згідно з яким ЖЕК зобов'язався надавати такі-то послуги. Але їх не надав, про що є акт від такого-то числа. Навіть якщо ви не плануєте звертатися до суду, документи треба оформлювати

відповідно до судових вимог: зберігати всі заяви (з копіями підтверджуючих документів), залучати для експертизи ліцензованих експертів-оцінювачів, які могли б дати офіційний висновок про наявність дефекту і вартості його усунення (наприклад, ремонту). Витрати на залучення таких фахівців потім будуть включені до суми відшкодування, яку ви вимагаєте від ЖЕКу через суд.

Одночасно можна звернутися зі скаргою на незаконні дії ЖЕКу до відділень управління захисту прав споживачів, виконавчого комітету місцевої ради та прокуратури.

Також, за наявності коштів, мешканці будинку можуть за свій рахунок вирішити проблему, а потім звернутися до суду з позовом про відшкодування витрачених сум. У цьому випадку потрібно зберегти всі документи, що підтверджують понесені витрати (квитанції про оплату, рахунки тощо), для подальшого надання цих доказів у суді.

Важливо знати, що суд визнає тільки ті витрати, які ви зможете підтвердити.

Звичайно, тут перелічені крайні випадки, і, завдяки знанням законодавства, можна заставити ЖЕК працювати і не звертаючись до суду. Кияни знають, що багато проблем можна вирішити і завдяки «гарячій лінії» «Контактного центру міста Києва 1551». За цим коротким номером проблема фіксується та на ЖЕК починають вже «давити» і «згори», і «знизу». З подвійною ефективністю.

ЛИШЕ
ЦИФРИ

19
директорів
комунальних
підприємств
У ШЕВЧЕНКІВСЬКОМУ
РАЙОНІ

5,5
млрд гривень

ЗАПЛАНОВАНО
НА МОДЕРНІЗАЦІЮ
ЖКГ В КИЄВІ
В 2019 РОЦІ

7000
гривень
ЗАРПЛАТА МАЙСТРА
В КИЇВСЬКОМУ ЖЕКУ

БЕЗКОШТОВНО: Де культурно відпочити в Києві

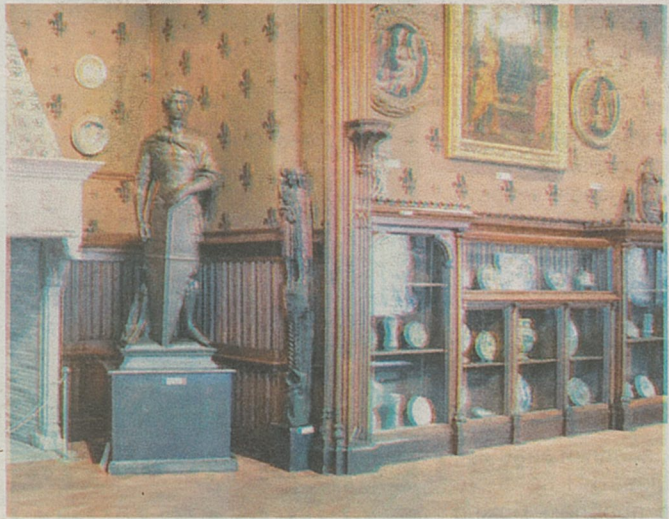
ДЕРЖАВНІ МУЗЕЇ РАЗ НА МІСЯЦЬ РОБЛЯТЬ ВІЛЬНИЙ ВХІД.
У ПЕВНІ ДНІ ВСІ ОХОЧІ МОЖУТЬ ВІДВІДАТИ ЕКСПОЗИЦІЇ ЕКОНОМНО.

МУЗЕЙ ЗАХІДНОГО І СХІДНОГО МИСТЕЦТВА ІМ. БОГДАНА І ВАРВАРИ ХАНЕНКІВ

Ханенки — видатні київські меценати, що збирали розкішну колекцію з 1870-х років. Тут твори мистецтва зі Стародавнього Єгипту, Риму та Греції, Середньовічного Китаю, Італії доби Відродження. 23 червня музею виповнилося 100 років, це відзначають спеціальною виставкою про історію музею та його колекції від переламного для країни 1919 року.

Де: Терещенківська, 15

Коли: перша середа місяця з 10:00 до 14:00, школярам і студентам — безкоштовно щонеділі

НАУКОВО-ПРИРОДНИЧИЙ МУЗЕЙ

Кістки динозаврів, різнокольорові метелики, мамонти та примати — мабуть, найвидовищніший для дітей музей. Замість нудних екскурсій тут проводять квести з науковими головоломками, хімічними перетвореннями та пошуком прихованих предметів поміж нескінченних вітрин та залів.

Де: вулиця Богдана Хмельницького, 15

Коли: перша середа місяця з 10:00 до 13:00.

МУЗЕЙ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Музей найпопулярнішого українця у світі почав нове життя. Це не припавший пилом будиночок із творчим доробком Кобзаря, а цікавий інтерактивний простір, де час від часу проходять події для всієї сім'ї з іграми, квестами та майстер-класами.

Де: бульвар Тараса Шевченка, 12

Коли: останній четвер місяця

ЕКСКУРСІЇ

У рідному місті, здається, знаєш кожний сантиметр. Але інколи хочеться ненадовго відчутися туристом і подивитися на звичні речі свіжим поглядом. На сайті www.pro-ukr.com можна обрати і забронювати так звані вільні екскурсії. Участь в них безкоштовна, а якщо вам сподобається — можна лишити екскурсоводу ту суму, яку вважаєте за потрібне. Назви екскурсій цікаві: «Бульварно-Кудрявська — вулиця невинних романтиків», або «Вулиця Володимирська. Романтична подорож крізь час та простір». Щомісяця програма оновлюється.

SET

Незалежний арт-простір, що відкрився у травні в розкішному особняку 1910 року, побудованого майстром неоренесансу Мартіном Клугом. На першій виставці у Set показали роботи швейцарської художниці Маріанни Холленштайн, яка працює одразу в декількох жанрах — живопис, інсталяція, графіка, колаж, сценографія. Холленштайн покаже в Києві перформанс «Поміж рядків», який вже демонструвала у Франції та Німеччині. Вона буде читати листи німецької філософки єврейського походження Ганни Арентс до її видатних друзів.

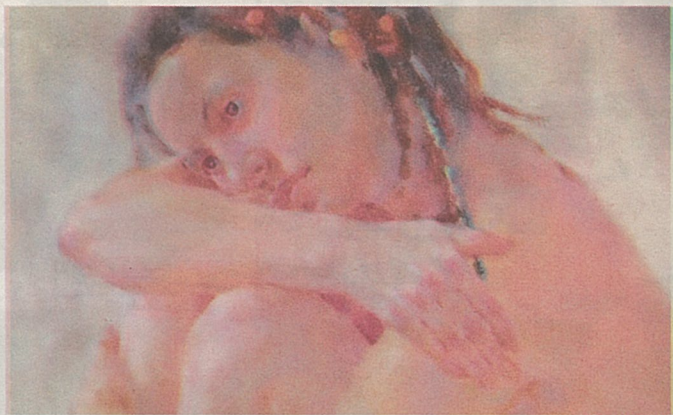
Де: Ярославів Вал

ГАЛЕРЕЇ

ГАЛЕРЕЯ P.ART.COM

«Секретна» галерея у підвалі на Рейтарській, що збирає активістів, музикантів, художників та різну богему. Наразі P.art.com відновив експозиційну діяльність, у цей час там проходить виставка живопису київської художниці Ірини Шикури «Розсікаючи хвили». «Розсікаючи хвили».

Де: Рейтарська, 2

«МАЯК»

Нова галерея, що спеціалізується на сучасній українській графіці. Окрім виставкового простору, там знаходяться художні майстерні Матвія Вайсберга та Etchingroom1, невеличкий магазин жіночого одягу, взуття та аксесуарів, а також затишна кав'ярня зі смачними солодощами без цукру.

Де: Коцюбинського, 6 (вхід знадвору)

«ДУКАТ»

Антикварний салон з експозицією, що постійно змінюється. Нині там виставка творів напівзабутого, проте напрочуд талановитого і працюючого художника Григорія Гавриленка «Vita Nova».

Де: Володимирська, 5

Сесіль ГАЛИЧИНА

Нарбут: Видатний сусід минулого

На перетині Стрілецької та Георгіївського провулку, де зараз зелений пустир, сто років тому вирувало мистецьке життя. Навпроти брами Заборовського — розкішного барокового в'їзду в Софійський собор — була справжня богемна ложа. У двоповерховому будинку жили художник Георгій Нарбут та історик Вадим Модзалевський.

Мистецтвознавець Георгій Лукомський так описав їхні інтер'єри: «Єгор Іванович (так він називав Нарбута — Ред.) облаштував собі велику кімнату — ціла зала. Карельські «ампірні» — кріпосні — меблі з Полтавщини стояли вздовж стін: диван — дивом дивуватися! — і де це він зумів такий диван дістати дивоглядний — довгий-предовгий, і стрункий, і стильний, при тім гарнітур цілий — і крісла, і стільці, все одно до одного. А по стінах, — своїх речей він не любив вішати, — старі портрети, рисунки приятелів по «Миру искусства»; але особливо вартісні були курйозні провінційні портрети «баринь», купця якогось із медаллю на шиї і панночки тендітної, з блакитними стрічками. Поліці повні були скелець, порцеляни. А книг теж було багато, і всі з мистецтва, дороги, та ще й з автографами — від друзів!». По раритетні меблі, посуд та одягу Нарбут і Модзалевський часто ходили на подільський ринок.

Цікаво, що задовго до Нарбута у цьому домі на Георгіївському провулку, неподалік від Золотих воріт, в 1859 році зупинявся Тарас Шевченко. Кобзар тоді був у скрутній ситуації — його звинувачували у «богохульстві». В очікуванні рішення суду Шевченко потрапив до священика Юхима Ботвинювського, який узяв його на поруки. Майже 60 років потому, у будинку на Георгіївському оселився Георгій Нарбут, де створив більшу частину свого творчого доробку.

У їхньому будинку у Георгіївському провулку збиралася богема, «працьовники різних галузей мистецтва на ідеологічній платформі», поміж яких були поети Павло Тичина і Михайль Семенко, режисер Лесь Курбас, мистецтвознавець Федір Ернст та інші.

Вони навіть заснували «ложу» та проводили ритуали, схожі на масонські. Але основною метою гуртка дев'яти було «спрямувати мистецтво певним шляхом; координувати і синтезувати окремі його галузі; по-товариському допомагати порадами в моменти зневір'я або знесилення під час праці; спільно оглядати проекти, шкіци, етюди з малювання, прослуховувати нові літературні твори

Задовго до Нарбута у домі на Георгіївсь- кому провулку, неподалік від Золотих воріт, в 1859 році зупинявся Тарас Шевченко.

та музичні композиції і разом з цим обговорювати принципи мистецтва сучасного».

У вересні 1917 року Нарбут став професором графіки новоствореної Української Академії Мистецтв, а з грудня 1917 — її ректором. Коли Київ окупували більшовики, у Академії відібрали статус державної, Нарбут звернувся по допомогу до Дніпросоюзу — об'єднання українських кооперативних організацій. На пожертвування він придбав дім на Георгіївському та перевіз до нього бібліотеку, майстерні, музей та канцелярію академії.

«Це був справжній курятник. На горищі стеля була встелена фанерою, щоб під час дощу не так біла вода, — пише мистецтвознавець Федір Ернст. — Майстерні відокремлювалися від проходу великими полотнами — творами професорів. Над високими дверима, які при голосно скрипіли, висіла жовта з чорним вивіска зі знайомими формами нарбутівського шрифту — «Українська Академія Мистецтв».

Уже тоді Нарбут був заражений тифом, від якого за рік згас. Хворобу він підчепив так: влітку 1919 року у художника Михайла Бойчука була велика та гучна вечірка. А, як водиться у Києві, вимикали воду. Кияни запасалися питною водою у різні емності. Бойчук налив води у ванну, з якої Нарбут вирішив напиться. Він не знав, що у тій воді палички тифу. І захворів. Смертельно. Але до кінця був душею компанії. Так описує останню для Нарбута вечірку на Георгіївському Федір Ернст, головний дослідник життя і творчості графіка:

«Нарбут сидів у своїм урочистім жупані на широченній канапі карельської берези й весь сяяв, весь тремтів від щастя. Ставили пародію на постановку Малого театру, при чім актори ламали руки й завивали замогильними голосами. Мене Нарбут змусив одягтися в жіноче вбрання й танцювати якогось дикого вальса. В три години Нарбута поклали спати, але гості не порозходились до самого ранку».

5 фактів, які потрібно знати про Георгія Нарбута:

- 1 Ілюстрував казки Ганса Крістіана Андерсена та байки Івана Крилова.
- 2 Розробив власний кирилічний шрифт.
- 3 Був першим ректором Художньої академії.
- 4 Розробив Малий герб України та ввів у національний обіг зображення тризуба.
- 5 Розробив дизайн перших українських грошей.

Ілюстрація до «Енеїди» І. П. Котляревського

Малий герб Української держави

Дизайн десятигривневої банкноти Української Національної Республіки

Безпека в спеку

Перша допомога при сонячному і тепловому ударах

- Потерпілого перенести у тінь (прохолодне приміщення).
- Покласти на спину.
- Голову покласти на підвищення.
- Розстебнути або зняти одяг, розслабити пояс.
- При запамороченні скористатися ваткою, змоченою нашатирним спиртом, оцтом.
- При блювоті голову й тіло повернути на бік, щоб людина не захлинулася.
- На голову і на лоб покласти холодний компрес.
- Тіло обтерти холодною водою або загорнути у вологе простирадло.
- Поїти холодною водою (можна розчином регідрону).
- Дати потерпілому настоянку валеріани – 15-20 крапель на одну третину склянки води.
- У важких випадках застосовують штучне дихання і непрямий масаж серця.

Як при сонячному, так і при тепловому ударах вкрай необхідно звернутися до лікаря.

Що робити, якщо уникнути сонячного опіку не вдалося?

По-перше, піти з сонця: на природі заховатися в тінь, а в місті – у приміщення. Також пийте воду, зелений чай чи сік, адже організму потрібна вода. Від виходу на сонце найближчими днями краще відмовитися.

Вдома слід накласти вологий компрес. Тканина, змочена в прохолодній воді, полегшить печію, усуне біль, а також зволожить пошкоджену сонячним промінням шкіру. Можна навіть прийняти ванну, але вода повинна бути не прохолодною чи гарячою, а кімнатної температури. Пам'ятайте – жодних контрастів температур чи мила, шкірі й так дісталася, не потрібно її травмувати й висушувати ще більше. Робіть прохолодні компреси й ванни пару разів на день. У ванну можна додати кукурудзяного чи картопляного крохмалю, а також соду, ромашку, календулу, евкаліпт, троянду чи лаванду.

Уражені ділянки можна обробити соком алое. Шкіра заспокоїться, жар відступить. Крім цього, алое зволожить і захистить місце сонячного опіку, а рани швидше затягнуться. Якщо вдома алое немає, в аптеці можна придбати його олію, а також креми чи серветки, що містять його екстракти. Шкірі також можуть подарувати прохолоду олія м'яти і ментол, оливкова олія, але вони швидше знімають біль, аніж лікують.

Одним із найкращих засобів, перевіреним ще нашими бабусями, є кисломолочні продукти! Кефір, сметана чи кисляк швидко охолодять уражені ділянки й усунуть біль. Білки, що містяться в цих продуктах, створюють захисний шар, який не дозволить волозі випаровуватися зі шкіри. Маску потрібно робити пару разів на день на 15-20 хвилин.

Компрес зі свіжих картоплі чи огірка, які зазвичай вдома є завжди і можуть стати помічниками в боротьбі з симптомами сонячного опіку. Допоможе за сильного болю пюре зі свіжого помідора, а також маска з абрикосів із медом.

В аптеках вам порадять масу медичних засобів для лікування опіків. Зверніть увагу, насамперед, на "Пантенол". Мазь "Спасатель" має такі ж властивості, однак після "Пантенолу" шкіра не буде облуплюватися й тріскатися.

